

Skutky apoštolov (v moci Ducha Svätého)

Moc zhora II.

Keď prišiel deň Letníc, boli spolu na jednom mieste. Tu zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich a Duch Svätý naplnil všetkých, takže začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. A boli vtedy v Jeruzaleme Židia, zbožní mužovia zo všetkých národov pod nebom. A keď povstal ten zvuk, zbehlo sa mnoho ľudí a žasli, že počuli apoštolov hovoriť každý vo svojej reči. I užasli všetci a divili sa hovoriac medzi sebou: Či, hľa, všetci títo, ktorí hovoria, nie sú Galilejci? Ako ich teda počujeme (hovoriť) každý vo svojej reči, v ktorej sme sa narodili. Partovia, Médovia, Elamiti a obyvatelia Mezopotámie, Judska, Kappadokie, Pontu, Ázie, Frýgie, Pamfylie, Egypta a krajov Líbye pri Kyréne, prechodne bývajúci Rimania, Židia a prozelyti, Kréťania a Arabi, počujeme ich vo svojich rečiach hovoriť veľké veci Božie? A všetci žasli a bezradne sa spytovali medzi sebou: Čo to má znamenať? Ale iní sa posmievali hovoriac: Opili sa mladým vínom! SK 2,1-13

...zbehlo sa mnoho ľudí a žasli, že počuli apoštolov hovoriť každý vo svojej reči.

počuli ich hovoriť v cudzích jazykoch, v zmysle jazykov iných národov. Zrejme nehovorili tzv. anjelskými jazykmi, ako to spomína Pavel v 1Kor 12 a 14 kapitole.

-ľudia žasli nad tým úkazom možno ani nie pre ten hluk z neba, ale pre plamene, čo sa im ukázali nad hlavami. No najmä kvôli tomu, že poču nevzdelaných, jednoduchých židovských mužov hovoriť v jazykoch, ktorým sa nikdy neučili, v rodných jazykoch cudzincov, ktorí boli v tom čase v Jeruzaleme.

-To, že im rozumeli je vidieť, že konkrétne jazyky sú pomenované: *Partovia, Médovia, Elamiti a obyvatelia Mezopotámie, Judska, Kappadokie, Pontu, Ázie, Frýgie, Pamfylie, Egypta a krajov Líbye pri Kyréne, prechodne bývajúci Rimania, Židia a prozelyti, Kréťania a Arabi.*

Čo vlastne hovorili?

hovorili veľké veci božie, možno pravdy Evanjelia, chválili Boha, prorokovali... Dôležité bolo, že títo všetci cudzinci týmto rečiam rozumeli. Pohania - lebo ton boli zrejme všetci židia - počuli božie pravdy a Evanjelium. Takto sa začalo diať, že sa podľa Kristových slov bude šíriť Evanjelium do celého sveta.

-letniční kresťania toto uvádzajú ako krst D Svätým, tak ako to zaslúbil JKristus: *“Zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich a Duch Svätý naplnil všetkých, takže začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. “*

Jednoznačne toto spôsobil D Svätý, jazyky boli pečaťou toho, že sa jedná o dielo božie a nie sú opití vínom. Preto sa do udialo tak nadprirodzene.

Je aj dnes symbolom, že človeka naplnil D Svätý to, že bude hovoriť novými, cudzími jazykmi? Alebo to bola výsada, znak len prvej cirkvi?

niektoré kresťanské kruhy si myslia, že dar jazykov je legitímnym potvrdením, že kresťan je naplnený D Svätým (napr. ešte pre niekoľkými desaťročiami považovala AC za naozaj obrátených a za naozajstných kresťanov iba ľudí s týmto darom. "A hovoríš jazykmi?" "Tak si naozaj kresťan!")

Nemôžeme hodnotiť prítomnosť D Svätého iba podľa daru jazykov, toto ešte nemusí svedčiť o úprimnej viere, ani o zmenenom živote v podriaďovaní sa božiemu Slovu. (1Kor 13) veď moc božia nie je v slovách, ale v skutku ()

-každopádne táto udalosť bola naplnením JKristových slov o SK 1,5 a 1,8.

CIEĽOM KRSTU D SVÄTÝM JE JEDNOZNAČNE: PRIJAŤ MOC D SVÄTÉHO A STAŤ SA KRISTOVÝMI SVEDKAMI NA ZEMI. (SK 1,8)

-Je to moc, sila, zmocnenie, odvaha...zvestovať Evanjelium. Toto sa píše v Písme. Nepíše sa, že budú aj jazyky, len z viacerých udalostí vidíme, že s prijatím D Svätého ľudia dostali aj dar jazykov. (Sk 19,1-7) Áno, dialo sa aj to, aj sa to dnes deje, ale to nie je podstata krstu v D Svätom. (Krst znamená ponorenie, preniknutie napr. látky tekutinou skrz naskrz) Teda krst D Svätým znamená byť preniknutý D Svätým. Keďže D Svätý nás má poučiť od hriechu, o pravde, má svedčiť o JKristovi, byť pokrstený D Svätým je mať väčšiu známosť o Bohu a o JK. Áno, jazyky môžu byť (Pavel hovorí, aby sme horlili za duchovné dary), ale nie sú kritériom, že človek má D Svätého.

-skúsenosť z Efezu Sk 19,1-7 zrejme hovoria o tom, že jazyky boli jasným symbolom pre kresťanov, ale hlavne pre pohanov, že sa tu deje niečo nadprirodzené, čoho pôvodcom nie je človek, ale jednoznačne Boh.

Dáva aj dnes Boh dar jazykov ľuďom?

Určite áno, v prípade daru existujúcich cudzích jazykov (živých) sa tak môže stať v prípade, že napr. človek je poslaný do krajiny a nepozná jej reč, môže ho Boh zvláštnym spôsobom vystrojiť do služby (existuje taký prípad v Číne, kde bol daný takýto dar misionárovi, aby poznal špeciálny dialekt a tak sa mohol viac priblížiť ľuďom a prijateľnejšie im zvestovať Evanjelium)

v prípade anjelských jazykov dáva Boh človeku táto dar, aby sa budovala jeho osobná zbožnosť ("Kto hovorí jazykom, nehovorí ľuďom, ale Bohu. Kto jazykom hovorí, seba buduje" 1Kor 14,4)

Falošné hovorenie jazykmi: ľudia sa snažia sami napodobniť tento dar, alebo ho v sebe vyprovokovať, podvedome si ho akoby navodiť, aby sa vyrovnali iným, aby ich prijali do nejakého spoločenstva, z osobnej pýchy...

1J 4,1: "Milovaní, neverte každému duchovi, ale skúmajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní Bohovia vyšli do sveta." Ježiš varuje, že mnohí prídu v Jeho mene a budú hovoriť, že sú Mesiáš.

Dokončenie na budúce